

Til Regionsrådet

Region Midtjylland,

ved regionsformand Bent Hansen

21-06-2010

Udtalelse fra personalerepræsentanterne i Region Midtjyllands MED-udvalg, RMU:

Endnu en gang kan vi konstatere, at Region Midtjyllands økonomi befinder sig i en yderst uholdbar situation, som desværre ikke vil kunne genoprettes med dette års indgåede budgetaftale, og hvor sporene kan trækkes tilbage til tidligere indgående regeringsaftaler.

Kort sagt er der en tilbagevendende ubalance mellem de faktisk behandlings- og plejebehov og budgetrammen. Det efterlader endnu en gang os ansatte i en usikker og utryk situation, hvor det, vi ønsker os i forhold til at varetage befolkningens behov, ikke lader sig opfylde.

I kan læse bekymringer og faglige overvejelser herom i de mange høringssvar, der er kommet fra arbejdspladserne. Høringssvar som end ikke har taget højde for de seneste budgetudmeldinger.

Med en økonomisk ubalance på 352 millioner i 2010 hvor der udover lånefinansiering skal findes omkring 80 mio. i besparelser. For 2011, hvor kan vi konstatere en fortsat ubalance på foreløbig 547 mio. peges på besparelser på 284 millioner, samtidig med at vi ruller en "snebold" af lån foran os på knap 400 mio. for 2010 og 2011.

Det hænger ikke sammen! Regeringen og Regionsrådet bliver nødt til at melde konsekvenserne af dette ud til befolkningen, således at de ansatte i deres daglige arbejde ikke bliver pålagt ansvaret for de forringelser, som vil være en konsekvens.

Vi ved, at de bebudende budgetrammer vil ramme omfang og kvalitet af de behandlings- og plejetilbud, der gives regionens borgere. Ansvaret er jeres!

Produktiviteten i Region Midtjylland

Økonomiske analyser viser, at der siden 2001 er sket en øgning af det samlede personale i sygehusvæsenet med 13 % samtidig med, at der har været en aktivitetsstigning på 47 %. Trods det kan

vi endnu engang konstatere, at en af løsningerne på budgetsituationen er øget produktivitet – i år oplyst til 3 % - uden at der tilføres øgede personaleressourcer til opgaverne.

Denne aktivitetsstigning vil endnu engang betyde forøget travlhed og stigende problemer med stress og nedslidning blandt personalet, og modvirker dermed den nødvendige fastholdelse af personale, som en af de store udfordringer for fremtidens sundhedsvæsen.

Uanset der aktuelt er det fornødne personale, vil det få betydning for vores muligheder for at rekruttere det nødvendige personale dels til sundhedsuddannelserne og dels som ansatte på regionens hospitaler.

I denne sammenhæng ønsker vi oplyst, hvor mange stillinger der siden kommunalreformen reelt er fjernet på regionens arbejdspladser sammenholdt med den faktiske samlede opgavevaretagelse.

De nuværende besparelser kan således få vidtrækkende negative konsekvenser for udviklingen af vores sundhedsvæsen.

Vi skal derfor opfordre til, at der tages skridt til justering af de foreliggende hospitalsplaner m.m., således at der kan foregå en åben sammenhængende debat om planernes udformning og nødvendige justeringer.

Således at kommende struktur- og kapacitetsændringer sker i overensstemmelse med en fastlagt plan og ikke som følge af stadige økonomiske krav om reduktioner.

Når der skal spares på en måde og i et omfang, som der er tilfældet i Region Midtjylland, er det nødvendigt med "modplaner", der skal hjælpe til at reducere negative effekter af besparelserne.

Vi vælger at se den udmeldte begrænsede aktivitetsstigning på 3 % sammenholdt med de tidligere 5 - 6 % som et forsøg på styring. Selv om der foretages justering af udvalgte behandlinger går vores bekymring dog på sammenhængen med den fortsat eksisterende ventelistegaranti på 1 måned. Vi forudser, at ventelistegarantien vil føre til, at patienter vil overgå til private behandlingstilbud, hvor regningen vil vende tilbage til det offentlige. Vi efterlyser, at der bliver sat effektive "hegn op" i forhold til et øget træk på privatklinikkerne. Hvis det behandlingsmæssige pres alligevel slår igennem, må der ske en genforhandling. Vi må fortsat anbefale, at de mest syge behandles først som alternativ til behandlingsgarantien.

Praksis- og medicinanalyser

Vi ser med tilfredshed at praksisområdet gennemanalyseres, da det på det nærmeste forekommer ustyrligt, hvilket også slår igennem i de regionale budgetter med konsekvenser for sygehusvæsenet. En overvejelse kunne være, om årsagen skal findes i det accelererede patientforløb med de konsekvenser, som det måtte have for både praktiserende læger og for

kommuner - ”gyngerne og karrusellerne”. Vi håber, at en analyse vil kunne afdække denne problemstilling med henblik på at sikre mest mulig sundhed for pengene.

Tilsvarende gælder håndteringen af sygesikringsmedicin, dog med respekt for den enkeltes patients mulighed for selv at kunne vælge præparat, når der er indikationer herfor.

Hvad angår samspil mellem det kommunale og regionale område, ser vi også med bekymring på udviklingen indenfor det voksne sociale område og psykiatrien. Vi ønsker ikke tidligere tiders tilstand på de statslige institutioner tilbage, men at fastholde den udvikling vi oplevede i amterne, hvor der var fokus på faglig udvikling og nybrud.

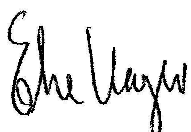
Personalevilkår.

Det er særligt vigtigt, at der for udsatte områder i det regionale sundhedsvæsen – det medicinske område og psykiatri og social – laves plan for hvorledes, der kan oprustes i forhold til rekruttering og fastholdelse, herunder hvordan der skabes flere attraktive uddannelsespladser og nødvendig efter- og videreuddannelse.

Den sammenhængende arbejdsmiljøindsats må fastholdes og udvikles med afsæt i de redegørelser, der fremgår af arbejdsmiljøredegørelse 2009 med udvalgte fokusområder, og der må være et særligt fokus på den forebyggende indsats for nyansatte, der fremstår som at være i en gruppe med særlig arbejdsmiljørisiko.

Vi ønsker at få et overblik over regionens indsats på det uddannelsesmæssige område - både hvad angår grunduddannelse, efter- og videreuddannelse, forskning og udvikling - med henblik på en øget indsats, og at der tages højde herfor i relation til fremtidige udviklingstiltag med henblik på at kunne rekruttere og fastholde. Igen vil vi anbefale et samspil med det kommunale område, som i stigende grad må tage deres ansvar på området.

På vegne af personalesiden



Else Kayser og Marianne Christensen

Næstformænd i RMU